

LES REUNIONS AMB EL PROFESSOR

Els mestres són i seran una figura constant durant la infància i adolescència dels nostres fills. Són imprescindibles en la seva formació i cal que els pares els valorem i **els donem l'autoritat que necessiten per dur a terme el seu treball**, que no és un altre que **el d'ajudar-nos a educar les nostres criatures** perquè un dia surtin al món ben preparades.

Probablement, els mestres seran més objectius que nosaltres, principalment perquè ells són els professionals i tenen molta més informació sobre els nostres fills que nosaltres mateixos, ja que es passen 8 hores diàries observant-los en un medi social, i nosaltres no. **Les reunions amb el mestre són un moment clau** per obtenir tota la informació que pugueu sobre el vostre fill o filla. Us avanço que per a molts professors les reunions amb els pares són sens dubte la pitjor part del seu treball, la majoria ho passen fatal. Els mestres no reben formació de com fer les reunions amb els pares

i els pares no vam rebre formació de com fer les reunions amb els mestres, per això **tot sovint és la patata calenta sense resoldre**.

Normalment els mestres ja entren a la sala sentint-se amenaçats, fet que inconscientment provoca una conversa distant i fins i tot freda: la majoria mesuren cada frase, cada paraula per por de molestar els progenitors dels nens.

Sovint els pares entren a la sala amb desconfiança i si detecten inseguretat en el mestre, la desconfiança, creix. L'un i l'altre ho noten tot, tot i que no sàpiguen identificar el que ha passat. La conclusió és que el treball en equip no existeix perquè es basa en un valor bàsic, la confiança, que com veieu no es troba enlloc.

Si voleu tenir confiança amb el mestre per treballar en equip, **aprofiteu cada reunió per crear-la. Com?**

Així per exemple:

1. Quan veieu al mestre, saludeu-lo amb una abraçada: és el segon pare / mare del vostre fill i passa més hores amb ell que vosaltres ... es mereix una mostra de tendresa no? I a més baixareu les seves barreres defensives.

2. Deixeu que parli, que us ho expliqui tot, ja que el vostre objectiu és obtenir el màxim d'informació.

3. Els mestres acostumen a dedicar bona part d'aquestes reunions a especificar temes curriculars (matemàtiques, lectura etc.). Anoteu en una llibreta allò que se li doni bé des de petit perquè serà una futura guia per recordar les qualitats dels vostres fills. I sobre allò que ha de reforçar, feu sempre cas al mestre, la majoria tenen molts anys d'experiència i han vist a moltes criatures, coneixen les debilitats de cadascuna, de la mateixa manera que un fuster pot veure de seguida les vetes de la fusta.

4. Quan pugueu fer preguntes, aprofiteu per plantejar qüestions com aquestes:

Creus que té dificultats de socialització? Li costa fer amics? Empatitza? Està ben considerat entre els nens de la classe? Se l'estimen? Quines són les fortaleces del seu caràcter i de la seva personalitat? I quines creus que són les seves debilitats? Creus que té una autoestima sana? És capaç de treballar en equip? Demana-li que et digui la veritat i sigues conscient que és molt complicat dir a uns pares que el seu fill no té molts amics (*però si no ho saps, no podràs fer-hi res!*)

5. I explica-li com és el teu fill a casa perquè donaràs una informació important al mestre. I si va content a l'escola digues-li també i agraeix-li perquè ell / ella fa moltes coses cada dia perquè així sigui i fareu que se senti millor.

Tots necessitem i a tots ens agrada que es reconegui la nostra feina. Reconeguem-la i animem a la persona que guiarà els passos del nostre fill o filla durant 9 mesos de la seva vida ■

Cristina Gutiérrez Lestón
 Educadora Emocional i directora de La Granja

